

Martin Bedřich

Obrazové principy v literatuře raného novověku – abstrakt disertace

Tato práce se zabývá obrazovými principy v literatuře raného novověku. Zkoumá, jakým způsobem jsou v literárním textu přítomny struktury, které jsou primárně spojeny s obrazovým médiem. Východiskem práce je poznání, že předmoderní člověk spojoval epistemologické otázky mnohem více s fyzickou recepcí obrazů, což se zpětně odráží i v jeho užívání jazyka a textů.

V úvodu jsou s pomocí moderních teorií obrazu (Didi-Huberman, Belting) nastíněny teoretické předpoklady práce na pomezí obrazu a textu. V jednotlivých kapitolách jsou v sondách, obvykle na materiálu české barokní literatury, probírány relevantní oblasti – nejprve je věnována pozornost antickému filozofickému a rétorickému pojmu *enargeia* (lat. *evidentia*), vyjadřujícímu schopnost jazyka vytvářet zdání vizuální zkušenosti; dále funkci erbu v textu kázání Hilaria Litoměřického na plzeňský Nový svátek roku 1467; principům emblematické struktury, resp. otázce emblematických struktur v textu; vizualizaci v oblasti meditační a modlitební praxe v raném novověku; otázce odrazu jako způsobu specifického druhu poznání a jeho literárnímu zpracování; a úvahám o intervenci obrazu do textu jakožto způsobu dominance obrazu v mnoha rovinách jazykového útvaru.

Práce v dílčích sondách ukázala, jakým způsobem byly oblasti vizuálního a jazykového v předmoderní době propojeny a jak je možné skrze takovýto přístup nově rozumět řadě raněnovověkým textům.